

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 12. Literæ Pontificis Actardo faventes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](#)

Sæculum IX. ri coegerit, ibi sub tuo Regali præfatione
A. C. 869. degat, & de redditibus Monasteriorum quæ eidem tuis verbis promisisti, decernere valeat, ut habeat, unde Regimodo quo decet, sustentetur. Si quæ mandatis nostris obstat, anathematis ferietur, tu vero, si conscius fueris, communione Fidelium privaberis.

Hic Pontifex abusum Abbatias personis Sæcularibus conferendi tacite approbat. (*)

§. XII.

Literæ Pontificis Actardo faventes.

Hadr. ep. 7. Dimissis Regis Lotharii Legatis, Actardus quoque Episcopus Nannetenius Summo Pontifici valedixit, acceptis literis sibi faventibus. Prima Pontificis Epistola ad Episcopos, qui Conciliis Suevionensi & Trecensi interfuerant, data est, atque in ea de Actardo hæc leguntur: *Quia vero, ut dicitis, Præful venerabilis jam a multo tempore per sequentibus pagans*

(*) Cum sciret Summus Pontifex, spernivix posse, ut Lotharius, post conceptum exitus in Theutbergam odium, eam ex ærario suo tamquam Conjugem Regiam aleret, satis causa fuit ad dispensandum justus metus, ne fœda paupertate Regina innocens premeretur, quin ideo Hadrianus abusum simpliciter approbasset.

paganis e sua Ecclesia pulsus, per diversa Sæculum IX.
 loca errare cogitur, quamquam scientia A. C. 868.
 Et virtute Ecclesiæ plurimum prodesse
 queat, præcipimus, ut juxta regulas ab
 Antecessoribus nostris, præsertima S. Gre-
 gorio Magno, traditas Ecclesiæ, quæ pro-
 xime vacaverit, Et illa, quam rexit, mi-
 nor non fuerit, præficiatur; si nempe
 ipsius Ecclesia ita pessimata sit, ut nul-
 la amplius restitutionis spes affulgeat.
 Imo etiam pallium ei concessimus in sola-
 tium viri, qui tot ærumnas pro Reli-
 gionis causa tulit; ita tamen ut hæc præ-
 rogativa ipsius personæ, non autem Ec-
 clesiæ, cuius regimen adeptus fuerit,
 adhæreat.

Secunda Epistola data est ad Regem
 Carolum, estque responsoria ad illas li-
 teras, quas soluto Concilio Trecensi ad
 Nicolaum Papam in causa Ebonis seri-
 pserat. Hadrianus Papa declarat, hanc *Sup. n. 4.*
 rem jam silentio involvi oportere, cum
 Ebbo nunquam Hæresis fuerit accusatus,
 jamque & ipso & Episcopis, quibus co-
 gnita erat hæc causa, vita functis, im-
 possible esse ad veritatem pervenire.
 Tum Actardum Regis benevolentia,
 quemadmodum superius Episcopis, com-
 mendat. Hæc Epistola 23. Febr. anno
 868. data. Alia data est ad Herardum
 Archiepiscopum Turonensem, quem ro-
 gat, ut Actardo Monasterium, olim ab
 eodem

ep. 8.

ep. 10.

Sæculum IX. eodem in Diœcesi Turonensi possessum
A. C. 868. restituat, unde vitam sustentet. Dic
 etiam, se Salomoni & Britonibus ejus
 Subditis ad conservanda Ecclesiæ Tur-
 nensis jura literas dedit.

ep. 9.

Scripsit quoque Pontifex Hincmarus
 Archiepiscopo in hunc modum: *Licet
 frequens Sanctitatis tuae fama dudum tu
 nobis fecerit manifestum, nunc tamen pro-
 clara merita tua, referentibus venen-
 bilibus fratribus nostris Arsenio Sacra-
 dis Apocrisiario, Aclardo Episcopo, &
 filio meo charissimo Anastasio Biblioth-
 cario, liquidius cognosco. Unde tam
 denter te diligo, tanquam si millies mu-
 tuis frueremur alloquiis. Præterea bene-
 novit Sanctitas tua, quantum Ecclesia
 bujus Praesules Benedictus & Nicolaus in
 causa Regis Lotharii laboraverint. Ea-
 dem nobis bac de re stat sententia, & eo
 rum vestigia sequimur. Quamobrem
 Fraternitatis tuae industriam admonemus,
 ut studium hoc tuum non abjicias, sed
 nomine nostro Regibus & Optimatibus
 constanter ingeras, dolose machinantibus
 argumentis non esse iterum ædificandum,
 quod Auctore Deo destructum fuit. In
 quo videlicet pietatis opere quia ex Re-
 gibus nemo magis quam dilectus filius
 noster Carolus, & ex Episcopis tu
 piissimum Sacram Sedem adjuvistis, hor-
 tamur, ut piissimum Regem ad Bonum,*
quod

quod inchoavit, consummandum commo- Sæculum IX.
neas. A. C. 868.

Deinde eidem Astardi causam com-
mendat, & cupit, ut ei Ecclesia, si fieri
possit, etiam Metropolitana conferretur.

Cum hac Epistola Astardus aliam quo- Flod. III.
que Hincmaro reddidit, ab Anastasio Bi-
bliothecario ad eum scriptam cum mu-
nusculis, cui Hincmarus dona alia & Scri-
ptorum suorum aliqua transmisit. Un-
de arctam ipsis amicitiam intercessisse
discimus.

§. XIII.

Translatio S. Mauri.

Rex Carolus hujus anni octingentesimi sexagesimi octavi initio Antissiodori fuerat, quo, collatis prius cum Rege Ludovico fratre suo consiliis, Episcopos ad quasdam quæstiones de Regis Lotharii Ann. Bert. causa examinandas mense Februario con- ann. 867. &
vocaverat. Die cinerum vero tertia 868.
Martii in Monasterio S. Dionysii in Fran-
cia versabatur, ubi sæpe commorabatur,
ex quo hanc Abbatiam sibi retinuerat. Id. an. 867.
Quippe Ludovico Abbe, ex Rotrude
Caroli Magni filia genito, mense Janua-
rio anno octingentesimo sexagesimo se-
ptimo fatis functo, Rex Carolus ejus co-
gnatus, reservata sibi Abbatia, regimen
intra domesticos parietes Præposito, De-
cano, & Ærarii Custodi commisit, obse-
quia